

Усякий злочин характеризується ознаками, пов'язаними з об'єктом зазіхання, особистістю злочинця і обстановкою злочину. Сукупність цих ознак називається складом злочину. Об'єктами зазіхання можуть бути державна або особиста (приватна) власність, життя і здоров'я громадян.

Особистість злочинця - суб'єкт злочину - характеризується психічним відношенням до здійсненої ним небезпечної дії або бездіяльності. При оцінці психічних мотивів важливо встановити провину, яка може виражатися у формі наміру або необережності. Бувають ситуації, коли людина не могла передбачати наслідків своїх дій. При цьому можна констатувати, що в її діях не було провини і склад злочину відсутній. У ситуації, коли людина не передбачала, але повинна була і могла передбачити наслідки своїх дій, її провина - злочинна недбалість. Якщо людина передбачає можливість небезпечних наслідків у результаті своїх дій, але розраховує їх запобігти, її провина - злочинна самовпевненість.

Якщо людина явно має намір зробити суспільно небезпечну дію, значить вона має намір на злочин. У цьому випадку вона найнебезпечніша для суспільства.

Обстановка злочину характеризується його протиправністю, зв'язком між дією і її наслідками, способом дії і її суспільною небезпекою.

Склад злочину повинен містити підстави для кримінальної відповідальності, у яких повинні бути присутні докази суспільної небезпеки дії і її протиправність, а також провини особистості, яка вчинила дії.

Карне покарання відрізняється від адміністративного і суспільного впливів строгістю мір державного примусу. Воно призначається тільки по вироку суду від імені держави. Однак покарання має мету, крім того, перевиховати злочинця і попередити нові злочини. При призначенні покарання суд враховує характер і ступінь суспільної небезпеки злочину, особистість винного і обставини, що зм'якшують або обтяжують відповідальність.

До пом'якшувальних обставин відносяться: щире розкаяння, здійснення злочину в стані сильного душевного хвилювання, вживання винним заходів по запобіганню шкідливих наслідків злочину.

Обтяжуючими відповідальність обставинами вважають низинні спонукання злочину, особлива жорстокість, стан сп'яніння, а також та обставина, що особа раніше вже здійснювала який-небудь злочин.

Карним законодавством передбачені наступні види покарань: виправні роботи без позбавлення волі; висилка; заслання; позбавлення волі; конфіскація майна; громадський осуд; штраф; позбавлення права займати певні посади або займатися певною діяльністю.

Суд може призначити покарання умовно. При цьому встановлюється іспитовий термін для виправлення.

Злочини на автомобільному транспорті відбуваються найчастіше в результаті порушення Правил дорожнього руху і експлуатації транспортних засобів, що приводить до ДТП. Особа, що зробила ДТП, залежно від ступеня провини може бути притягнута до кримінальної відповідальності.

Кримінальна відповідальність на автомобільному транспорті може наступити за: керування транспортним засобом у стані сп'яніння і допуск таких осіб до керування, випуск в експлуатацію технічно несправних транспортних засобів, викрадення транспортних засобів, самовільне їхнє використання, залишення без допомоги особи, яка перебуває в небезпечному для життя стані, а також за незаконне відпускання бензину або інших паливно-мастильних матеріалів.

Необхідною умовою настання кримінальної відповідальності є встановлення причинного зв'язку між порушенням чинних правил і настанням шкідливих наслідків.